

strata etc. 1729; Familiae Dalmat., Sclavonicae, Turcicae, p. 252; ed. Paris; p. 324; Preslavum Asani cum vicinis Thraciae castellis).

Най-голѣмиятъ дѣлъ отъ царството на Александъръ се падналъ на Шишманъ. Тая България у съврѣмника на Шишманъ, Schiltberger, се нарича срѣдня България (Middle Pulrey у изданието на Tefler: the bondage and travels of... etc., 1879)¹⁾. Имала е, пакъ споредъ сжщия, 300 укрѣпени градове. У Саадединъ, турски историкъ, когото не рѣдко ще цитираме по-нататѣкъ, тая България се наричала просто Шишмания (Samsonia, отъ името на Шишманъ = Sosmanos или Simone. Ср. италиянския му прѣводъ у Bratutti: chronica dell'origine e progressi della casa otomana, 1649).

Между единъ отъ паметниците, очевидно посрѣдствени, които биха посочили приблизително границитѣ на заваренитѣ отъ турцитѣ Шишманови владѣния, сж и първитѣ турски административни дѣления на завладѣния отъ тѣхъ П-въ, включая и България. Повечето отъ тия дѣления легнаха върху границитѣ на заваренитѣ владѣния. Така, прѣдѣлитѣ на Никополския санджакъ, както сж дори при Х. Калфа, съвпадатъ приблизително съ тия на Шишмановото царство. Тѣ се прѣхвърлятъ и отсамъ източния Балканъ, като засѣгатъ юго-източна България. Като погранични градове на Шишмановото царство могатъ се посочи Шуменъ, Силистра, Никополъ, Вратца, София плусъ владѣнията въ южна и юго-източна България. При дѣлбата, Сливенъ ще се визира съ града Slavizam. (Вж. у Cangius, op. cit., ibid: ac Sismano denique Ternovum, Slavizam, Vurazam et Sophiam. Очевидно е, че това е било въ началото на дѣлбата, защото слѣдъ тоя моментъ, Шишмановитѣ владѣния се увеличаватъ съ прирастъци отъ тия на измрѣлитѣ му братя: Михаилъ Асѣнъ и Иванъ Асѣнъ, па и съ такива отъ владѣнията на Срацимиръ и Добротичъ). Както ще се види, въ 1366 г. Шишманъ иска да му се повърнатъ взетитѣ отъ графъ Амадей черноморски градове: Скафида, Мосополисъ, Созополъ, Анхияло, Месемврия, Емине и Калокастро.

¹⁾ Ср. изданието на Брунъ: Путеш. Ив. Шильтбергера, стр. 40.